ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

νέο Κομμουνιστικό Πρόγραμμα και Κόμμα

Σύσκεψη εργαζομένων και ταξικών συνδικαλιστών πραγματοποίησε η «Πρωτοβουλία Διαλόγου για σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα» στην Αθήνα, την Τρίτη 23 Απρίλη.

Εν όψει της εργατικής Πρωτομαγιάς και στο φόντο των εξελίξεων και γεγονότων στη ΓΣΕΕ και γενικότερα στο συνδικαλιστικό κίνημα, μπροστά στην ανάγκη μιας συγκροτημένης και μάχιμης παρέμβασης των κομμουνιστικών και ταξικών δυνάμεων στους εργαζόμενους, η **Πρωτοβουλία Διαλόγου** οργάνωσε την σύσκεψη αυτή, στην οποία συμμετείχαν εργαζόμενοι μέλη της Πρωτοβουλίας Διαλόγου και ταξικοί συνδικαλιστές.

Το **άνοιγμα έκανε ο Παναγιώτης Κεφαλληνός**, εργαζόμενος-συνδικαλιστής στους ΟΤΑ, **εκ μέρους της Οργανωτικής Επιτροπής** της **«Πρωτοβουλίας Διαλόγου».** ‘

Όπως ανέφερε, «Θέμα μας, το συνδικαλιστικό κίνημα της εργατικής τάξης, **στο φόντο της βαθιάς κρίσης του υποταγμένου και αστικοποιημένου συνδικαλισμού** όπως εκφράστηκε ανάγλυφα το τελευταίο διάστημα (συνέδρια ΟΙΥΕ και ΓΣΕΕ, κοινωνικές συμμαχίες, κ.α.) και η στάση των δυνάμεων της σύγχρονης κομμουνιστικής αριστεράς.» και συνέχισε «Σήμερα ότι κινείται, αντιστέκεται και ανοίγει ρωγμές, είναι το τμήμα αυτό που είναι πολυχτυπημένο από την κρίση και τις νέες νόρμες του κεφαλαίου, είναι τα νέα τμήματα της ελαστικής εργασίας (είτε στην εκπαίδευση, είτε στους ΟΤΑ, είτε οι ντελιβεράδες και οι συμβασιούχοι στα νοσοκομεία), οι αγώνες για ΣΣΕ σε κλάδους του ιδιωτικού τομέα με από τα κάτω συντονισμούς, όπως την 1η Νοέμβρη, που αυτοοργανώνονται με την αμέριστη βοήθεια ορισμένων ταξικών σωματείων και σηκώνουν κεφάλι.

Διεκδικούν αιτήματα- ΙΣΑ δικαιώματα και σταθερή δουλειά. Μια χρήσιμη ανάσα για όλους μας. **Οι παραπάνω κινητοποιήσεις αναπτύσσονται μακριά και σε κόντρα με τον αστικοποιημένο και γραφειοκρατικό συνδικαλισμό.** Οι κινητοποιήσεις αυτές είναι

ακόμα λίγες, αλλά δείχνουν το δρόμο που χρειάζεται να ακολουθήσουν τα ταξικά συνδικάτα, οι πρωτοπορίες στους χώρους δουλειάς, με μια αυτοτελή δράση.»

Διαβάστε εδώ ολόκληρο το εισηγητικό άνοιγμα του Παναγιώτη Κεφαλληνού

Στη συνέχεια το λόγο πήρε ο **Σταύρος Μανίκας,** οδηγός της ΕΘΕΛ και πρώην μέλος του ΔΣ του ΕΚΑ. Η εισήγησή του είχε **θέμα μια ιστορική αναδρομή και συμπεράσματα από την 100χρονη δράση της ΓΣΕΕ και τις προσπάθειες του ταξικού κινήματος ενάντια στην κυριαρχία του κρατικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού.**

Ο Σταύρος Μανίκας υπογράμμισε ότι

> «Όσες ταξικές δυνάμεις έχουν αναφορά στο εργατικό κίνημα, οφείλουν να καταδείξουν πως είναι άλλο πράγμα οι ηρωικοί και μεγάλοι εργατικοί αγώνες που έδωσε η τάξη μας και άλλο πράγμα η καπήλευσή τους από την ΓΣΕΕ.»

και ανέφερε:

«Το ζήτημα, ιδιαίτερα στη σημερινή εποχή, δεν είναι η πάλη για την αλλαγή των εκλογικών συσχετισμών στα τριτοβάθμια και δευτεροβάθμια όργανα.

“Πόσο μάλλον που εκτίμησή μας είναι ότι **δεν πρόκειται για ένα γραφειοκρατικό μόρφωμα,** μια γραφειοκρατική διοίκηση, **αλλά ότι ο μηχανισμός αυτός είναι θεσμός της αστικής πολιτικής μέσα στο εργατικό κίνημα,** ότι είναι μηχανισμός ελέγχου, ταξικής ειρήνης και συνεργασίας, με άμεση σχέση και αλληλεξάρτηση από το κράτος, το κεφάλαιο, την ΕΕ και τα κονδύλιά της, **είναι αστικοποιημένος και κρατικός «συνδικαλισμός» που δεν αλλάζει από τα πάνω.**

Δυστυχώς, ακόμα και δυνάμεις με ταξική αναφορά, ακόμα και δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής πάλης και της μαχόμενης αριστεράς, αρνούνται μια τέτοια εκτίμηση και παραμένουν σε έναν ρηχό «αντι-γραφειοκρατικό» λόγο που στην πράξη οδηγεί στην «αριστερή» κριτική στη ΓΣΕΕ μέσα όμως στα πλαίσιά της, εντός του σχεδιασμού της, χωρίς συμβολή σε αυτοτελείς κινήσεις, με άρνηση ενός άλλου κέντρου αγώνα, ανταγωνιστικού στον εργοδοτικό-κυβερνητικό αστικό συνδικαλισμό.

Η ιστορική πορεία του ελληνικού εργατικού κινήματος έχει δείξει ότι όσες φορές

βγήκαν στο προσκήνιο οι εργαζόμενοι, σε όλες τις κρίσιμες φάσεις της ταξικής αναμέτρησης, στους κορυφαίους εργατικούς αγώνες, δεν είναι η ΓΣΕΕ εκείνη που οργάνωσε, στήριξε ή συμμετείχε, αλλά αντίθετα, χρειάστηκε η σκληρή αντιπαράθεση μαζί της…»

Διαβάστε εδώ ολόκληρη την εισήγηση του Σταύρου Μανίκα

Τον κύκλο των εισηγήσεων έκλεισε ο **Μιχάλης Ρίζος,** πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων στο Αττικό Νοσοκομείο. Η εισήγησή του είχε **θέμα ένα σχέδιο και μια πρόταση προγραμματικής συγκρότησης μιας ένωσης πρωτοπόρων εργαζομένων και ταξικών δυνάμεων για ένα μαζικό ρεύμα εργατικής χειραφέτησης και ταξικής ανασυγκρότησης του κινήματος.**

Ο Μιχάλης Ρίζος ξεκινώντας τόνισε ότι «Σήμερα **παρουσιάζουμε στη σύσκεψη ένα σχέδιο, μια πρόταση για το περιεχόμενο συσπείρωσης των πρωτοπόρων δυνάμεων που παλεύουν για την εργατική χειραφέτηση, για ένα άλλο εργατικό και συνδικαλιστικό κίνημα, για την αναγέννηση της εργατικής πάλης με στρατηγικά χαρακτηριστικά και προοπτική της την απελευθέρωση της τάξης μας.**

Αυτό το σχέδιο, αυτή την πρόταση, θέλουμε το επόμενο διάστημα, μέσα από συσκέψεις σε όλη τη χώρα, μέσα από εκδηλώσεις και επαφές, να το συνδιαμορφώσουμε με αγωνιστές εργαζόμενους, με νέους της δουλειάς, με ταξικούς συνδικαλιστές.».

Όπως είπε χαρακτηριστικά παρουσιάζοντας μια πρόταση συσπείρωσης «Απάντηση μπορεί να δώσει μόνο η αυτοτελής συγκρότηση των ταξικών δυνάμεων – από όλες τις τάσεις και τα ρεύματα που θέλουν να συγκρουστούν με το κεφάλαιο και τις κυβερνήσεις – σε διακηρυκτικό πλαίσιο, περιεχόμενο στόχων, αγωνιστικό σχέδιο και οργάνωση.

Μέσα από τα πρωτοβάθμια σωματεία, τις επιτροπές αγώνα, τις συνελεύσεις των εργαζόμενων.

Με τη δημιουργία ενός **κέντρου αγώνα,** που να μπορεί να οργανώνει πραγματικές απεργίες, να συντονίζει τις μάχες (ΣΣΕ, απολύσεις, ιδιωτικοποιήσεις κ.α.).

Με αιτήματα που θα καλύπτουν τις εργατικές ανάγκες κόντρα στις προτεραιότητες των μνημονίων, του χρέους και την κερδοφορία του κεφαλαίου, **κόντρα στην φυλακή του ευρώ και της ΕΕ.**

Με νέες μορφές συσπείρωσης και αγώνα της εργατικής τάξης, με συνδικάτα **ακηδεμόνευτα από κράτος-εργοδοσία.**

Με κατάργηση του **οργανωτικού διαχωρισμού δημόσιου-ιδιωτικού τομέα.**

Με συνέδρια και αντιπροσώπους εκλεγμένους από τους αγωνιστές και τον κόσμο του μεροκάματου, όχι από διευθυντικά στελέχη και ρουφιάνους της εργοδοσίας. Με συνεχή λογοδοσία των εκλεγμένων προς τη βάση, με ανακλητότητα και εναλλαγή.

Κανένας συμβιβασμός με τον εργοδοτικό, κυβερνητικό συνδικαλισμό! Όχι σε διορισμένες διοικήσεις!»

Διαβάστε εδώ ολόκληρη την εισήγηση του Μιχάλη Ρίζου